

Interjú a víziközmű kormányrendeletéről

Kugler Gyulát, a Magyar Víziközmű Szövetség elnökségi tagját kérdeztük a 2013. március 1-jén hatályba lépett víziközmű szolgáltatókat és felhasználókat (fogyasztókat) egyaránt érintő 58/2013. (II. 27.) Kormányrendeletéről.

- **Végre megjelent a víziközmű törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló jogszabály. Ön irányításával a Magyar Víziközmű Szövetség részéről 2012-ben több munkacsoport – közel 100 szakember az országban – konkrét javaslatokat készített a jogszabályalkotók részére. Figyelembe vették -e ezeket a Kormány részéről?**

Az elmúlt egy évben azok az önkéntes szakemberek, akik részt vettek a jogszabály előkészítésében, óriási munkát végeztek. A víziközmű törvény megjelenéséhez és a nyári módosításához igazítottuk folyamatosan a munkatervünket. Élményszámba ment látni azt a lelkesedést és hozzáállást, mely a javaslatok kidolgozása során volt tapasztalható. Egyaránt figyelemmel voltunk a döntéshozók, víziközmű tulajdonosok, felhasználók, elkülönített vízhasználók és a víziközmű-szolgáltatók érdekeire. Úgy éreztük, hittük, hogy végre van lehetőségünk érdekeink érvényesítésére. Igyekezünk azt a több száz éves „vizes” tudást, mely a résztvevő szakemberek egyenkénti több éves vagy több évtizedes tapasztalataiból táplálkozik, továbbá az előfordult jogesetek következtetéseit, jobbító szándékú konzekvenciáit átadni a rendelet alkotóinak és döntéshozóinak. Lelkiismeretünk tiszta. Amit tudtunk, azt nem titkoltuk el.

Konkrét válaszom a kérdésére; talán több javaslatunkat kellett volna megfogadni. Vannak hiány érzeteink.

- **Melyek voltak a lényegesebb javaslataik, melyek megjelentek a rendeletben?**

A víziközmű törvény tizennyolc pontban sorolja fel azokat a szabályozandó területeket, melyekkel összefüggésben a Kormánynak rendeletet kell alkotnia. A MaVíz munkacsoportjai valamennyi pontra konkrét javaslatot tettek. Az új „38-as”, melyet majd „58-as”-ként fogunk sűrűn emlegetni, nem foglalkozik többek a víziközmű-szolgáltatási díjak szerkezetével, a víziközműves kapcsolódó szolgáltatásokkal, a beszerzésekkel, adatszolgáltatásokkal és nyilvántartásokkal, továbbá megítélésem szerint továbbra sem rendezi kompakt módon a víziközmű-fejlesztési hozzájárulások bonyolult kérdéskörét. Úgy gondolom, hogy az értelmező rendelkezések egy részénél, az üzemeltetési szerződések tartalmi részénél, a pályáztatásnál, a közérdekű üzemeltető kijelölésénél és a számviteli szétválasztási szabályoknál sok javaslatunk visszaköszön. Az üzletszabályzat készítésére, elfogadtatására és tartalmára vonatkozó részek nagy része is ismerős számunkra.

- **Melyek azok, melyeket Önök fontosnak tartottak és nem köszöntek vissza a jogszabályban?**

Mint ahogy már jeleztem, a víziközmű-szolgáltatási díjakra vonatkozó rész teljesen hiányzik. Azonban jelen pillanatban ennek hiánya különösebb fennakadást nem jelent, mivel a díjszerkezet-díjképzés kérdéskör nem aktuális. *Szerettük volna, ha a Kormányrendelet részletesen szabályozta volna a víziközmű-fejlesztési hozzájárulások fizetésének és mentességének az esetköreit.* Az általunk javasolt, részletesebb fogalom meghatározás – értelmező rendelkezések – egyszerűbb rendelet alkalmazást tett volna lehetővé.

A leglényegesebb eltérések azonban a víziközmű-szolgáltatói működési engedélyezésnél (feltételrendszer, kiszervezés- engedély köteles és tájékoztatás köteles tevékenységi körök) és a közüzemi jogviszony feltételrendszerénél (leolvasás, vízmérés, ellenőrzés, korlátozás, mellékvízmérős jogviszony) találhatók.

Továbbá hiányzik a beszerzési szabályzatok, beszerzések alkalmazásához szükséges jogi háttér.

- **Ön Veszprém megye legnagyobb víz-és csatorna-szolgáltatójának a Bakonykarszt Zrt.-nek a vezérigazgatója. Hogyan látja a jogszabályok tükrében a víziközmű szolgáltatók integrációját az Önök térségében, Nyugat-Dunántúlon? Visszatér-e a korábban évtizedeken át működő megyei rendszer?**

Térségünkben, ha ez alatt Észak- Közép- és Nyugat-Dunántúlt értjük, nem az integráció a legnagyobb kihívás. Az ország ezen részén nem volt tapasztalható a rendszerváltást követő „vízmű osztódás”. Jellemzően ma is olyan víziközmű-szolgáltatók üzemeltetnek, akik várhatóan megfelelnek a jelenlegi jogszabályi előírásoknak. Néhány település szolgáltatóját kivéve, a 150 000-es határérték feletti felhasználói egyenértékek a jellemzőek. Akik önmagukban „könnyűnek találtak”, meglátásom szerint visszatérnek a megyei jellegű cégekhez.

- **A Magyar Víziközmű Szövetség az elmúlt húsz évben igyekezett a fogyasztók és a szolgáltatók érdekeit is képviselni. Miként alakulhat ez a tevékenysége a megváltozott jogszabályi környezetben?**

A megváltozott jelenlegi jogszabályi környezetben a MaVíz szerepköre változatlan. A játékszabályokat nem mi alkotjuk. Feladata továbbra is az, hogy lelkiismerete szerint segítse elő a jó döntéshozatalt (hiteles kép bemutatásával, a veszélyekre való figyelmeztetéssel), a felhasználóknak korrekt és hasznos információkat adjon (ne csak a mára, a holnapra, hanem a holnap utánra is gondoljon), továbbá a tagszervezetek érdekvédelmét és tájékoztatását, szakmai támogatását is ellássa.

Vezérigazgató úr, köszönjük az interjút!

/Kiss Miklós/.